

KOMUNIKAT PRASOWY nr 143/25

Luksemburg, 19 listopada 2025 r.

Wyroki Sądu w sprawach T-412/22 | PAN Europe/Komisja, T-94/23 | Pollinis France/Komisja i T-565/23 | Aurelia Stiftung/Komisja

Środki ochrony roślin: tymczasowe przedłużenie zatwierdzenia substancji czynnych nie może być stosowane automatycznie ani systematycznie

Zgodnie z prawem Unii¹ wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin wymaga między innymi zatwierdzenia przez Komisję Europejską zawartej w nich substancji czynnej. Zatwierdzenie to udzielane jest co do zasady na okres nieprzekraczający 10 lat i może zostać odnowione na okres maksymalnie 15 lat. Komisja może również tymczasowo przedłużyć zatwierdzenie substancji czynnych, jeżeli okaże się, że wygaśnie ono przed przyjęciem decyzji o odnowieniu.

W następstwie przyjęcia przez Komisję rozporządzeń wykonawczych, którymi po raz kolejny przedłużono okres zatwierdzenia trzech substancji czynnych stosowanych w środkach ochrony roślin, a mianowicie boskalidu², dimoksystrobiny³ i glifosatu⁴, trzy stowarzyszenia o celu niezarobkowym zajmujące się ochroną środowiska zwróciły się odrębnie do Komisji z wnioskiem o przeprowadzenie wewnętrznej procedury odwoławczej w odniesieniu do tych rozporządzeń⁵. W ten sposób podważyły one zgodność z prawem Unii przedłużenia okresu zatwierdzenia⁶.

W obliczu odmowy Komisji stowarzyszenia te zwróciły się do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności decyzji oddalających ich wnioski o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej.

W wydanych dziś wyrokach **Sąd uwzględnił te skargi i stwierdził nieważność wskazanych wyżej decyzji oddalających.**

Sąd zwrócił uwagę, że **przedłużenie zatwierdzenia substancji czynnej ma charakter tymczasowy i wyjątkowy.** Decyzja o takim przedłużeniu powinna zostać podjęta w świetle konkretnych okoliczności danego przypadku, a w konsekwencji przedłużenie nie może być stosowane automatycznie ani systematycznie.

Okres przedłużenia musi być oceniany przez Komisję indywidualnie dla każdego przypadku i musi być wystarczający, aby umożliwić rozpatrzenie wniosku o odnowienie dla każdej substancji czynnej. **Okres ten powinien trwać tylko przez czas, jaki jest konieczny do zakończenia procedury odnowienia, ani dłużej, ani krócej.** W związku z tym Sąd uznał za sprzeczne z prawem Unii podejście Komisji, która zdecydowała się na krótsze i ewentualnie powtarzające się przedłużenia, a nie na jeden dłuższy okres, obliczony na podstawie okoliczności danej sprawy.

Sąd przypomniał, że przedłużenie zatwierdzenia jest uzależnione od spełnienia warunku, by opóźnienie w procedurze odnowienia było niezależne od woli wnioskodawcy. W tym względzie **Komisja ma obowiązek zbadać w sposób obiektywny i konkretny, jaką rolę odegrał wnioskodawca w powstaniu opóźnień zaobserwowanych w trakcie tej procedury,** i upewnić się, że jego działanie nie spowodowało opóźnień ani nie przyczyniło się do nich. W szczególności, nawet jeśli opóźnienie to zostało przynajmniej częściowo spowodowane przez inne organy zaangażowane w daną procedurę, nie wystarcza to do wykluczenia roli wnioskodawcy. On sam mógł przyczynić się do opóźnienia, zwłaszcza jeśli **jakość dostarczonych danych okazuje się niewystarczająca.**

Zdaniem Sądu, nie dokonując takiej wykładni prawa Unii, **Komisja dopuściła się naruszenia prawa**

uzasadniającego stwierdzenie nieważności jej decyzji oddalających wnioski o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej rozporządzeń przedłużających okres zatwierdzenia boskalidu, dimoksystrobiny i glifosatu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do, w zależności od przypadku, Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

Pełny tekst i w stosownym wypadku streszczenie wyroków ([T-412/22](#), [T-94/23](#) i [T-565/23](#)) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(WE\) nr 1107/2009](#) z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.

² [Rozporządzenie wykonawcze Komisji \(UE\) 2022/708](#) z dnia 5 maja 2022 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresu zatwierdzenia substancji czynnych [...] boskalid [...]. Było to piąte przedłużenie okresu zatwierdzenia boskalidu.

³ [Rozporządzenie wykonawcze Komisji \(UE\) 2021/2068](#) z dnia 25 listopada 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresu zatwierdzenia substancji czynnych [...] dimoksystrobina [...]. Rozporządzenie to przewidywało szóste przedłużenie okresu zatwierdzenia dimoksystrobiny.

⁴ [Rozporządzenie wykonawcze Komisji \(UE\) 2022/2364](#) z dnia 2 grudnia 2022 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresu zatwierdzenia substancji czynnej glifosatu. Było to czwarte przedłużenie okresu zatwierdzenia glifosatu.

⁵ Wniosek złożony przez Pollinis France odnosił się do przedłużenia okresu zatwierdzenia boskalidu, wniosek PAN Europe dotyczył dimoksystrobiny, a wniosek Aurelia Stiftung – glifosatu. Wnioski o przeprowadzenie wewnętrznej procedury odwoławczej zostały złożone na podstawie art. 10 [rozporządzenia \(WE\) nr 1367/2006](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty.

⁶ Artykuł 17 rozporządzenia nr 1107/2009.